

УДК 339.564

DOI: <https://doi.org/10.32782/2415-3583/24.4>**Шайда О.Є.**кандидат економічних наук, доцент
Національний університет «Львівська політехніка»
ORCID: <https://orcid.org/0000-0003-1666-0436>**Полякова Ю.В.**доктор економічних наук, професор
Львівський торговельно-економічний університет
ORCID: <https://orcid.org/0000-0001-7843-9265>**Рипська Є.Ю.**студентка
Національний університет «Львівська політехніка»
ORCID: <https://orcid.org/0000-0001-7843-9265>

ПЕРСПЕКТИВИ РОЗВИТКУ МЕТАЛУРГІЙНОЇ ПРОМИСЛОВОСТІ УКРАЇНИ У КОНТЕКСТІ ВІДНОВЛЕННЯ ЕКОНОМІКИ

Металургійна промисловість є рушійною силою розвитку світової економіки, оскільки вона забезпечує сировиною виробництво металевих виробів, машинобудування, будівництво, енергетику, добувну промисловість та багато інших. Від її ефективного розвитку залежить конкурентоспроможність і стабільне функціонування економіки країни та високі темпи її економічного зростання. Для України металургійна промисловість є однією з пріоритетних галузей як така, що характеризується високим експортним потенціалом, забезпечує валютні надходження у вітчизняну економіку та створює можливості для працевлаштування. Сьогодні українська металургія відчуває негативний вплив багатьох чинників, серед яких протекціоністські заходи, здорожчання виробництва, повномасштабне військове вторгнення Росії в Україну. Останнє спричинило фізичне руйнування металургійних об'єктів, втрату людських ресурсів, обмеження експорту через блокаду українських портів. Перспективи розвитку галузі пов'язуються із відновленням економіки України, забезпеченням потреб будівельної промисловості та військово-промислового комплексу як в умовах посилення попиту на внутрішньому ринку, так і з урахуванням експортної орієнтації виробництва.

Ключові слова: металургійна промисловість, світова торгівля, світовий ринок, експорт, «зелений курс».

Постановка проблеми. Металургійна галузь відіграє надзвичайно важливу роль у розвитку економіки нашої країни, оскільки забезпечує сировиною машинобудування, транспортну, будівельну промисловість, а також впливає на формування платіжного балансу, забезпечуючи за рахунок експортної діяльності надходження валютного виторгу. Тому дослідження можливостей українських металургійних підприємств у контексті участі у міжнародних торговельних операціях у зазначеному секторі світового господарства в сучасних економічних реаліях є актуальним завданням.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Дослідженням стану, проблем і перспектив металургійної галузі України займалися вчені О. Амоша, В. Венгер, В. Точилін, Н. Романовська, М. Чижевська, В. Нікіфорова, О. Гавриш, С. Касьянюк, О. Бурцева, Є. Підгора, А. Денисюк, О. Зінченко та інші.

О. Амоша і В. Нікіфорова розглядають особливості розвитку та роль металургійної галузі на глобальному рівні [1], зокрема в аспекті стимулювання металургійних смарт-виробництв, використання яких спрямовано на цифровізацію галузі, формування нових бізнес-моделей металургійних компаній, істотне посилення клієнтоорієнтованості [2]. В. Венгер, Н. Романовська і М. Чижевська з'ясовують питання, пов'язані із розвитком металургійної галузі, аналізуючи проблеми фінансового забезпечення інноваційної складової розвитку металургії [3] або зміст і значення програми державної підтримки галузі, яка була побудована на застосуванні

механізму фінансового оздоровлення згідно відповідного вітчизняного законодавства [4]. Т. Грицько розглядає стратегії розвитку металургійних підприємств крізь призму транскордонного співробітництва [5]. Експортний потенціал вивчають С. Касьянюк, О. Бурцева, Є. Підгора, приділяючи увагу визначенню ризиків для експорту і можливостям зростання експортного потенціалу металургійної галузі України [6]. У своїх дослідженнях Ю. Макогон оцінює ступінь концентрації підприємств галузі та його значення для діяльності суб'єктів господарювання на ринку [7]. В. Нікіфорова розробляє пропозиції стосовно покращення конкурентоспроможності вітчизняної металургії на світових та регіональних ринках металургійної продукції [8].

В той же час, посилення конкурентної боротьби в металургійній галузі, застосування багатьма країнами санкційних механізмів внаслідок російської військової агресії в Україні потребує додаткового вивчення експортних можливостей України та оцінки її перспектив у світовому виробництві металургійної продукції.

Постановка завдання. Мета статті полягає у оцінюванні експортних можливостей вітчизняних підприємств металургійної галузі в нових умовах функціонування.

Виклад основного матеріалу. Роль металургійної галузі у розвитку світової економіки обґрунтовується тим, що її продукція у сучасному світі є однією з найбільш використовуваних у промисловому виробництві. Водночас її ефективне функціонування є запорукою

нарощування промислової потужності національної економіки кожної країни світу.

Протягом останніх десятиріч світова металургія демонструвала стрімке нарощування темпів виробництва. Аналізуючи сучасний стан світової металургійної промисловості, можна зазначити, що після кризи 2020 року, викликаній пандемією коронавірусу, у 2021 році вона почала доволі швидко відновлюватися. З кінця 2020 року ціни на сировинні товари, зокрема на метал та руду, отримали зростаючу динаміку. Загальне виробництво сталі у світі за підсумками 2021 року склало 1950,5 млн. т і на 3,7% перевищило показник 2020 року. Беззаперечними лідерами на цьому ринку є Китай (1032,8 млн. т), Індія (118,1 млн. т), Японія (96,3 млн. т) та США (86 млн. т). Частка Китаю є найбільшою і складає 54% [9].

Відповідно світовий експорт сталі у період з кінця 20-го ст. до наших днів демонстрував стійку зростаючу тенденцію, яка переривалася в період світової фінансової кризи 2008–2009 рр. та внаслідок впливу карантинних обмежень через пандемію коронавірусу (рис. 1).

Що ж стосується вітчизняної металургійної промисловості, то її виробничий та експортний потенціал був значно підірваний військовими діями на Сході України, які розпочалися у 2014 р., та втратою контролю над територіями, де розташовувалися українські металургійні підприємства. За даними Worldsteel, у 2018 р. внаслідок значного зменшення обсягів виплавки сталі Україна не змогла втриматися в складі десятих найбільших металовиробників, де перебувала до 2016 р. включно, і опинилася на 13 позиції.

У 2021 році українські підприємства виробили 21,4 млн. т сталі, що на 3,6% більше, ніж у 2020 році. За цим показником Україна посіла 14-те місце у глобальному рейтингу виробників сталі серед 64 країн. Також за підсумками 2021 року українські металурги виробили 21,17 млн. т чавуну, 19,08 млн. т металопродукату та 0,98 млн. т трубопродукату [9].

Варто зазначити, що Україна має статус металургійного нетто-експортера і у 2021 р. входила до топ-10 світових експортерів сталі (табл. 1). Значна частка виробництва металургійної продукції (понад 79% металопродукату, 44,82% частки напівфабрикатів, 16,7% сортового прокату) була експортована на ринки іноземних країн. У 2021 році експортні надходження від української металургійної промисловості склали майже 14 млрд. дол. США, і їх частка у структурі експорту була найбільшою (20,46%). Найбільше серед чорних металів Україна продавала за кордон виробів зі сталі (11,3% усього експорту) та чавуну (2,3%) [10].

Аналіз географічної структури українського експорту продукції металургійної промисловості дозволяє констатувати його виразну європейську орієнтацію. За підсумками 2021 року Україна стала другим за величиною експортером сталі на ринку Європейського Союзу. Так, основна частка експорту українського металопродукату припадала на ринки країн ЄС (35,9%), інших країн Європи (20,3%) та ринок Північноамериканської зони вільної торгівлі (10,1%). Український чавун експортувався до США (53,6%), Італії (22,1%) та Туреччини (9,7%). Напівфабрикати з України імпортували такі країни, як Італія (30,9%), Туреччина (12,8%) та

Світовий експорт сталі, млн т

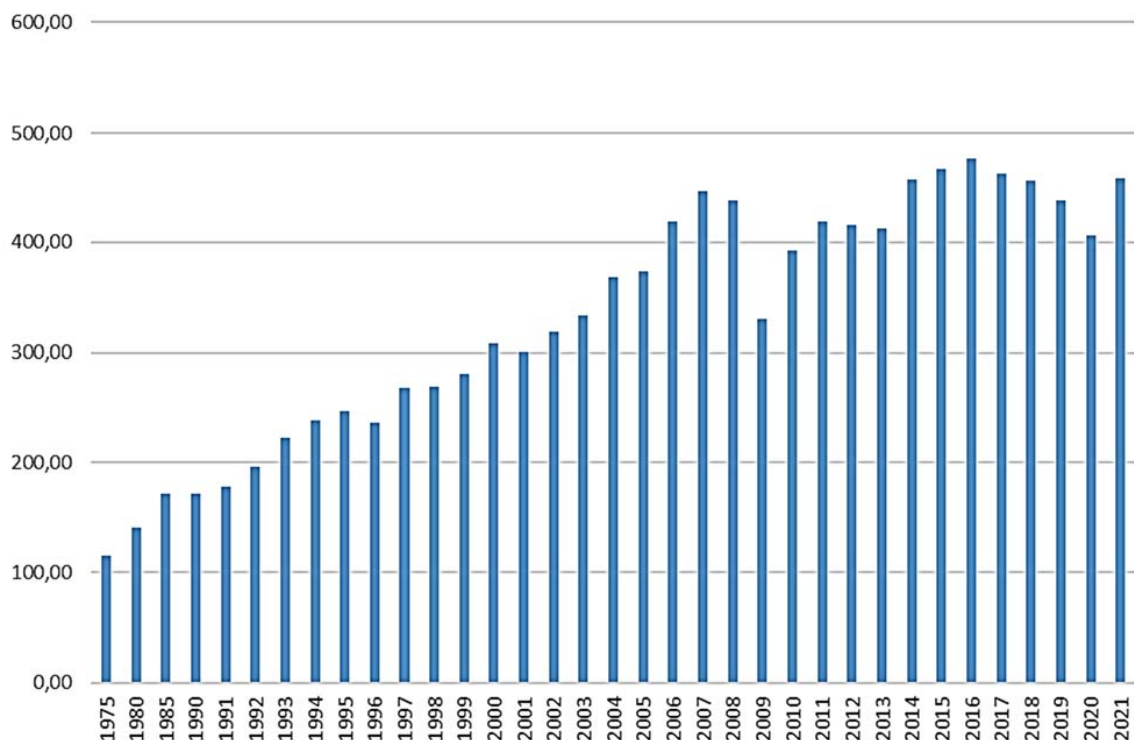

Рисунок 1 – Динаміка світового експорту сталі у 1975–2021 рр., млн т

Джерело: [9]

Таблиця 1

Основні імпортери та експортери сталі у 2021 р.

Ранг	Країни-експортери	Експорт, млн т	Ранг	Країни-імпортери	Імпорт, млн т
1	Китай	66,2	1	ЄС (27)	48,1
2	Японія	33,8	2	США	29,7
3	Росія	32,6	3	Китай	27,8
4	Південна Корея	26,8	4	Німеччина	23,3
5	ЄС (27)	26,0	5	Італія	20,8
6	Німеччина	23,9	6	Туреччина	16,2
7	Туреччина	22,1	7	Таїланд	15,7
8	Індія	20,4	8	Мексика	15,1
9	Італія	17,2	9	Південна Корея	14,1
10	Україна	15,7	10	Польща	13,7
11	Бельгія	15,5	11	Бельгія	13,7
12	Франція	12,6	12	Франція	13,3
13	Бразилія	11,5	13	В'єтнам	13,0
14	В'єтнам	11,2	14	Нідерланди	10,5
15	Тайвань	10,8	15	Індонезія	10,2
16	Нідерланди	10,1	16	Іспанія	10,1
17	Індонезія	9,9	17	Канада	9,9
18	Іспанія	9,7	18	Тайвань	9,6
19	Малайзія	8,3	19	Чехія	8,5
20	США	8,2	20	Філіппіни	7,2

Джерело: складено за: [9]

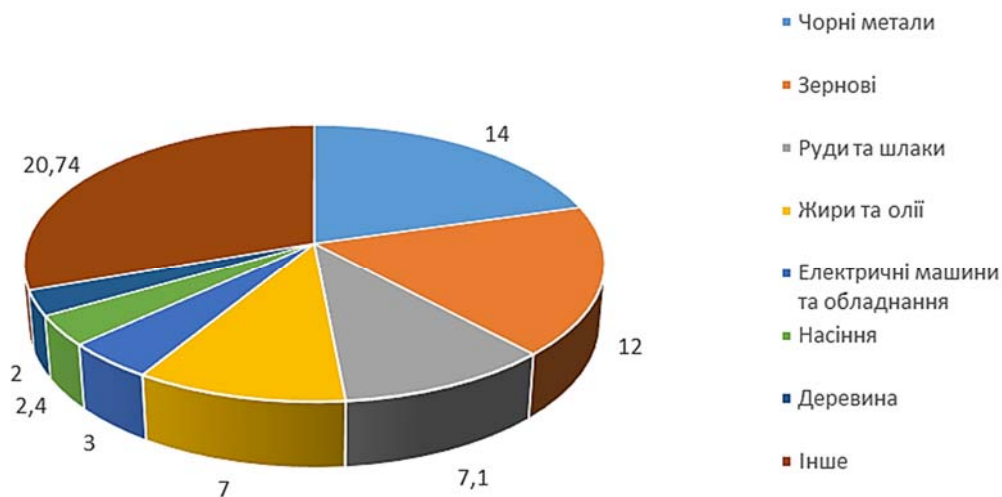

Рисунок 2 – Товарна структура українського експорту у 2021 р. (млрд. дол. США)

Джерело: [10]

Домініканська республіка (8%). Головним споживачем української залізорудної сировини були Китай, який у 2021 році імпортував 41,9% української залізної руди, а також Чехія (9,65%) та Польща (7,99%) [10].

Розвиток металургійної галузі України відбувався в умовах подолання певних об'єктивних труднощів, серед яких можна виокремити протекціоністські заходи щодо експорту металургійної продукції, запроваджені країнами ЄС та США, здорожчання виробництва внаслідок зростання цін на енергоресурси, а також необхідність відповідати тенденціям декарбонізації промисловості в рамках «зеленого курсу». Та повномасштабне вторгнення Росії в Україну поста-

вило українську металургію на межу виживання. Через військову агресію Росії відбулося фізичне руйнування металургійних об'єктів та зупинка виробництва металопродукції. Металургія втратила щонайменше 40% від довоєнних потужностей, які перебувають в окупації. Так, в окупованому Маріуполі були розташовані два великі металургійні підприємства – «Азовсталь» та ММК ім. Ілліча, на які припадало понад 40% виробництва металу. Зважаючи на те, що більшість металургійних підприємств розташовані в зонах, поблизу яких відбуваються військові бої, на початку війни вони з міркувань безпеки працівників різко зменшили масштаби діяльності. Релокація підприємств металург-

гійної галузі в безпечніші регіони у більшості випадків є складним і економічно недоцільним процесом, оскільки вони є критично залежними від логістики, енергозабезпечення, особливих виробничих умов та наявності сировини.

Згідно з даними ОЕСР, у 2021 році в Україні було 15 металургійних заводів, з яких сім – кисневі печі (КВП), сім – електродугові печі (ДСП) і один – мартенівська піч (МКП). Перед початком широкомасштабної агресії Росії проти України ОЕСР оцінювала загальну потужність України в 38,7 млн т. Ця цифра включала невідконтрольні Уряду України заводи в Луганській і Донецькій областях, які разом становили 20,9 млн т потужності в 2021 році [12]. Дані Всесвітньої асоціації сталі показують, що виробництво в березні та квітні становило лише 2,5–3 млн т у річному обчисленні, або майже на 90% нижче рівня минулого року за ці ж місяці. У рейтингу Worldsteel Україна відкотилася на 36-те місце з 64 країн основних світових виробників сталі.

Окрім пошкоджень, які були завдані об'єктам металургійного виробництва, галузь втратила багато фахівців, які змушені були виїхати за кордон, в безпечні регіони України, деякі ж стали жертвами російської агресії. Ще однією проблемою стала нестача сировини для окремих металургійних підприємств, оскільки її попереднє постачання відбувалося з використанням залізничні через територію Росію.

Все це не могло не позначитися на експортній діяльності металургійної галузі. Вітчизняний експортний потенціал значно обмежився внаслідок блокади українських портів, бойових дій, що розгорнулися у східному та південному регіонах, та масштабного логістичного

колапсу. У березні 2022 року експорт України склав 50% від лютогового обсягу. Четверть експорту припадала на залізну руду, тоді як експорт металів майже припинився. Водночас ряд експортних позицій змогли не тільки залишитись на довоєнних показниках, а навіть зрости. Найбільшою статтею експорту у березні стала залізна руда – 3,1 млн т за березень (3,7 млн т у лютому), вартістю 439 млн дол. США. Імовірно буде зростання імпортозалежності металургійної галузі, рівень якої до війни становив 36,9% [13].

Серйозною проблемою для металургії стало обмеження експорту через блокаду українських портів російськими кораблями. До повномасштабної війни через порти Одеси та Миколаєва українські виробники вивозили понад 85% чорних металів. В теперішніх умовах експортна продукція постачається тільки до ЄС залізницею, пропускна здатність якої недостатня і ускладнюється заторами на прикордонних переходах, та через річкові порти Дунаю. Через блокаду портів для українських експортерів металу стали недоступними ціла низка країн світу, серед яких Китай, Велика Британія, Сполучені Штати Америки, країни Близького Сходу та Північної Африки. Експорт металопродукції до цих країн доцільно здійснювати лише морським шляхом, оскільки транзитні перевантаження через європейські порти збільшують вартість логістики, і українська продукція стає неконкурентоспроможною. Знову ж таки, неможливістю контролю за територією, на якій розташовані українські металургійні підприємства, та відсутністю доступу до портів користується Росія, яка викрадає нашу металопродукцію та вивозить з України для подальшої реалізації.

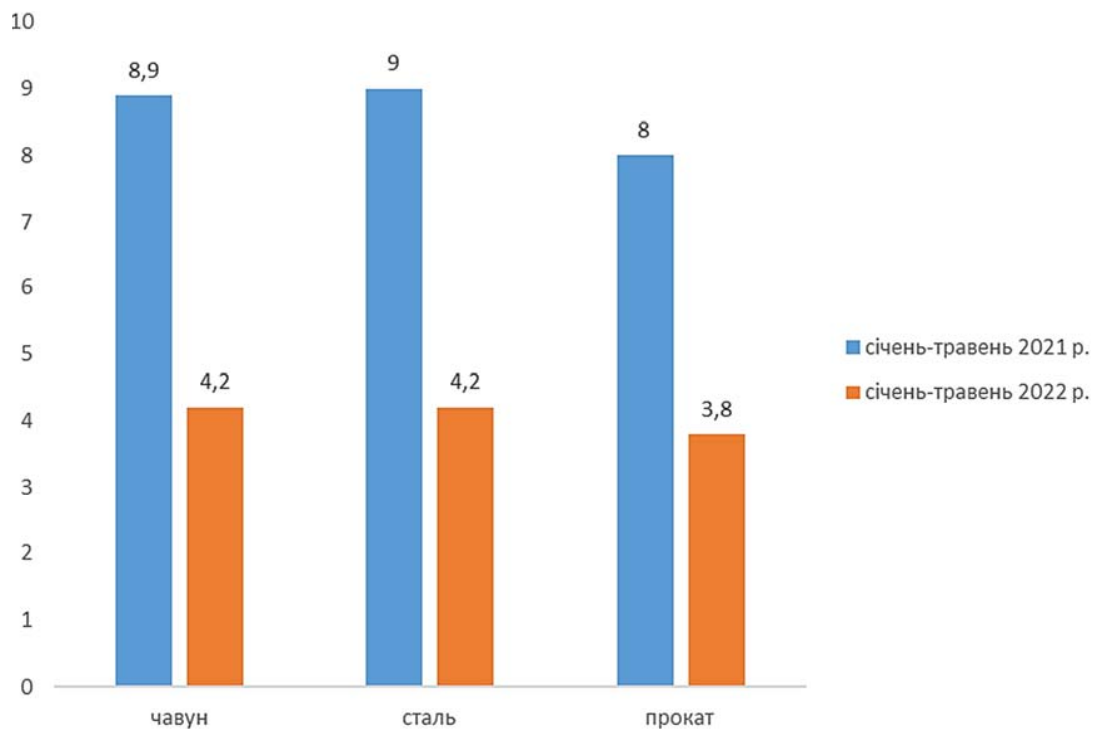

Рисунок 3 – Обсяги виробництва продукції української металургії у січні-травні 2021 та 2022 рр. (млн. т)

Джерело: [11]

Таким чином, за перше півріччя 2022 року український експорт металу зменшився на 47,3%, до 3,22 млрд. дол. США (у кількісному обчисленні на 58,4%, до 4,1 млн т.) [11].

Також широкомасштабна агресія Росії проти України вплинула на світовий ринок сталі. Поточна криза викликала масштабний негативний шок пропозиції сировини з Росії та України, що призвело до різкого зростання цін і витрат на виробництво сталі в усьому світі. Довгострокові наслідки кризи складно передбачити, але вони можуть включати непрямий вплив на ринки сталі через уповільнення світової економіки та зростання інфляції, а також структурні зміни попиту на сталь.

Зрозуміло, що українській металургійній промисловості доведеться на певний період поступитися своїми позиціями на традиційних експортних ринках. Багато країн світу володіють розвинутими і надлишковими металургійними потужностями і спроможні швидко зайняти нашу нішу як на ринку металопродукції, так і на ринку залізорудної сировини. Тому для металургійної галузі українська військова перемога над Росією є найбажанішою передумовою подальшого розвитку. Варто згадати про те, що після російської агресії багато металургійних підприємств активно займаються волонтерською допомогою для ЗСУ та мешканців своїх регіонів.

Висновки. Після завершення війни за умови, що підприємства Центральної України не будуть зруйновані в ході бойових дій, українська металургія матиме перспективу відновитися та навіть наростити свою присутність на експортних ринках. Це може бути пов'язаним з витісненням зі світових ринків російських підприємств та реалізацією плану прискореного входження нашої країни до ЄС. Окрім того, україн-

ська металургійна експортна продукція може отримати додаткові переваги на світовому ринку, оскільки були досягнуті певні успіхи в питанні зняття торгових бар'єрів на продукцію українських металургів за кордоном, і ЄС, США та Канада скасували торговельні обмеження для української сталі на рік. Так, 9 травня 2022 р. США ухвалили рішення про виведення української сталі з-під дії 25% мита строком на 1 рік (мито на імпорт сталі та алюмінію з усіх країн були запроваджені з ініціативи Дональда Трампа ще 2010-го з метою захисту внутрішнього виробника).

Першочерговим завданням української влади на сьогоднішній день є розширення сфери дії угоди про розблокування українських портів для вивезення зерна, підписаної 22 липня 2022 р. у Стамбулі, на металопродукцію. Відновлення морського експорту металу та руди може забезпечити валютні надходження до країни, що сприятиме стабілізації валютного курсу.

Прогнозуючи повоєнні перспективи розвитку вітчизняної металургійної галузі, можна зазначити, що вона відіграватиме важливу роль у відновленні економіки України та забезпеченні зростаючих потреб будівельної промисловості та, безумовно, військово-промислового комплексу. Отже, на металопродукцію очікується посилений попит на внутрішньому ринку. Тому галузі доведеться вибудовувати розумний баланс між переважаючою експортною орієнтацією виробництва та реагуванням на внутрішні потреби вітчизняної економіки. Для цього необхідно буде враховувати всі основні світові тенденції розвитку металургійного виробництва та орієнтуватися на модернізацію галузі шляхом створення та впровадження у виробництво інноваційних, ресурсозберігаючих та екологічно чистих цифрових технологій високого рівня.

Список використаних джерел:

1. Амоша О. І., Нікіфорова В. А. Місце та роль металургії України на глобальному металоринку у 2013–2018 рр. *Вісник економічної науки України*. 2020. № 1 (38). С. 27–35.
2. Амоша О. І., Нікіфорова В. А. Розвиток металургійної смарт-промисловості: світовий досвід та уроки для України. *Економіка України*. 2019. № 9–10. С. 3–23. URL: <https://doi.org/10.15407/economyukr.2019.09.003> (дата звернення: 16.07.2022).
3. Венгер В. В., Романовська Н. І., Чижевська М. Б. Вектори стимулювання фінансування інноваційної діяльності в металургійній галузі України. *Ефективна економіка*. 2022. № 2. URL: <http://www.economy.nayka.com.ua>.
4. Венгер В. В., Романовська Н. І., Чижевська М. Б. Тенденції та вектори розвитку металургійної галузі України. *Агросвіт*. 2022. № 4. С. 37–47.
5. Гринько Т. В. Транскордонне співробітництво і стратегії розвитку металургійних підприємств. *Вісник Східноукраїнського національного університету імені Володимира Даля*. 2013. № 17 (206). С. 158–161.
6. Касьянюк С. В., Бурцева О. Є., Підгора Є. О. Оцінка та управління експортним потенціалом товарної продукції металургійних підприємств України. *Наукові праці ДонНТУ. Серія: економічна*. 2019. № 1 (20). С. 144–152.
7. Макогон Ю. В. Внутрішній ринок металургії України та концентрація підприємств цієї галузі. *Вісник економічної науки України*. 2019. № 1. С. 68–75.
8. Нікіфорова В. А. Металургійна промисловість світу: зміни в регіональній структурі та їх наслідки для України (аналітичний огляд). *Економіка промисловості*. 2018. № 2. С. 76–101.
9. Офіційний сайт Всесвітньої асоціації виробників сталі. URL: <https://worldsteel.org/media-centre/press-releases/2022/december-2021-crude-steel-production-and-2021-global-totals>. (дата звернення: 25.06.2022).
10. Офіційний сайт Державної митної служби. URL: <https://bi.customs.gov.ua/uk/trade>. (дата звернення: 11.06.2022).
11. Офіційний сайт ОП «Укрметалургпром». URL: <https://www.ukrmetprom.org>. (дата звернення: 03.08.2022).
12. Офіційний сайт Організації економічного співробітництва та розвитку (ОЕСР). URL: <https://www.oecd.org/industry/ind/steel-market-developments-Q2-2022.pdf>. (дата звернення: 20.06.2022).
13. Сучасні загрози виробничій безпеці в промисловості України. URL: <https://niss.gov.ua/en/node/4448> (дата звернення: 29.06.2022).

References:

1. Amosha O. I., Nikiforova V. A. (2020) Mistse ta rol metalurhii Ukrainy na hlobalnomu metalorynku u 2013–2018 rr. [The place and role of Ukrainian metallurgy in the global metal market in 2013–2018]. *Visnyk ekonomichnoi nauky Ukrainy*, no. 1 (38), pp. 27–35. (in Ukrainian)

2. Amosha O. I., Nikiforova V. A. (2019) Rozvytok metalurhiinoi smart-promyslovosti: svitovyi dosvid ta uroky dlia Ukrainy [Development of metallurgical smart industry: world experience and lessons for Ukraine]. *Ekonomika Ukrainy*, no. 9–10, pp. 3–23. Available at: <https://doi.org/10.15407/economyukr.2019.09.003> (accessed 16 July 2022). (in Ukrainian)
3. Venher V. V., Romanovska N. I., Chyzhevska M. B. (2022) Vektory stymuliuвання finansuvannya innovatsiinoi diialnosti v metalurhiinii haluzi Ukrainy [Vectors of stimulating financing of innovative activities in the metallurgical industry of Ukraine]. *Efektivna ekonomika*, no. 2. Available at: <http://www.economy.nayka.com.ua> (accessed 23 June 2022). (in Ukrainian)
4. Venher V. V., Romanovska N. I., Chyzhevska M. B. (2022) Tendentsii ta vektory rozvytku metalurhiinoi haluzi Ukrainy [Trends and vectors of development of the metallurgical industry of Ukraine]. *Ahrosvit*, no. 4, pp. 37–47. (in Ukrainian)
5. Hrynko T. V. (2013) Transkordonne spivrobitnytstvo i stratehii rozvytku metalurhiinykh pidpriemstv [Cross-border cooperation and development strategies of metallurgical enterprises]. *Visnyk Skhidnoukrajinskoho natsionalnoho universytetu imeni Volodymyra Dalia*, no. 17 (206), pp. 158–161. (in Ukrainian)
6. Kasianiuk S. V., Burtseva O. Ye., Pidhora Ye. O. (2019) Otsinka ta upravlinnia eksportnym potentsialom tovarnoi produktsii metalurhiinykh pidpriemstv Ukrainy. [Evaluation and management of the export potential of commodity products of metallurgical enterprises of Ukraine]. *Naukovi pratsi DonNTU. Serii: ekonomichna*, no. 1 (20), pp. 144–152. (in Ukrainian)
7. Makohon Yu. V. (2019) Vnutrishnii rynek metalurhii Ukrainy ta kontsentratsiia pidpriemstv tsiei haluzi. [The domestic metallurgical market of Ukraine and the concentration of enterprises in this industry]. *Visnyk ekonomichnoi nauky Ukrainy*, no. 1, pp. 68–75. (in Ukrainian)
8. Nikiforova V. A. (2018) Metalurhiina promyslovist svitu: zminy v rehionalnii strukturi ta yikh naslidky dlia Ukrainy (analytychnyi ohliad). [The metallurgical industry of the world: changes in the regional structure and their consequences for Ukraine (analytical review)]. *Ekonomika promyslovosti*, no. 2, pp. 76–101. (in Ukrainian)
9. Ofitsiinyi sait Vsesvitnoi asotsiatsii vyrobnykiv stali [The official website of the World Association of Steel Producers]. Available at: <https://worldsteel.org/media-centre/press-releases/2022/december-2021-crude-steel-production-and-2021-global-totals> (accessed 25 June 2022).
10. Ofitsiinyi sait Derzhavnoi mytnoi sluzhby [Official website of the State Customs Service]. Available at: <https://bi.customs.gov.ua/uk/trade> (accessed 11 June 2022).
11. Ofitsiinyi sait OP «Ukrmetalurhrom». [Official website of OP "Ukrmetalurhrom"]. Available at: <https://www.ukrmetprom.org> (accessed 03 August 2022).
12. Ofitsiinyi sait Orhanizatsii ekonomichnoho spivrobitnytstva ta rozvytku [Official website of the Organization for Economic Cooperation and Development] Available at: <https://www.oecd.org/industry/ind/steel-market-developments-Q2-2022.pdf> (accessed 20 June 2022).
13. Suchasni zahrozy vyrobnychii bezpetsi v promyslovosti Ukrainy [Modern threats to industrial safety in the industry of Ukraine]. Available at: <https://niss.gov.ua/en/node/4448> (accessed 29 June 2022).

Shaída Oksana, Rypska Yelyzaveta

Lviv Polytechnic National University

Poliakova Yuliia

Lviv University of Trade and Economics

PROSPECTS FOR THE DEVELOPMENT OF THE METALLURGICAL INDUSTRY OF UKRAINE IN THE CONTEXT OF ECONOMIC RECOVERY

The article is devoted to the assessment of export opportunities of domestic enterprises of the metallurgical industry in the new operating conditions. It substantiates the importance of the metallurgical industry for the development of the world economy, taking into account the level of use of the industry's products and its impact on increasing the industrial capacity of national economies. The analysis of the current state of the world metallurgical industry, world steel exports and the main exporters and importers of steel has been carried out. The features of the development of the domestic metallurgical industry, its production and export potential, in particular in war conditions, are considered. The commodity structure of production and the geographical structure of exports are studied in the context of the acquired status of Ukraine as a metallurgical net exporter and a world exporter of steel. Attention is paid to the assessment of export earnings from the Ukrainian metallurgical industry. In the process of the research, the problems of the modern development of the metallurgical industry in Ukraine are considered from the standpoint of the presence of certain objective difficulties, including protectionist measures, higher production costs, and a full-scale Russian invasion of Ukraine. The latter has led to the physical destruction of metallurgical facilities, loss of human resources, export restrictions due to the blockade of Ukrainian ports. It is quite justified that there has occurred a cardinal decrease in the export of metallurgical products. It has been proved that the domestic metallurgical industry is an integral part of the global industry; therefore, its development should take into account the influence of global factors, the identification of which will be the key to strengthening the competitive position of Ukrainian metallurgical enterprises and expanding their presence in the global metal market. The significance of the article consists in revealing the prospects for further development of the industry based on the identified problems. Forecasts for the development of the domestic metallurgical industry are revealed in strengthening the role of the industry in restoring the economy of Ukraine, meeting the needs of the construction industry and the military and industrial complex, both in terms of increased demand in the domestic market and taking into account the export orientation of production. The prospects imply an understanding of the main global trends in the development of metallurgical production and an orientation towards updating the industry through the application of progressive innovative solutions.

Keywords: metallurgical industry, world trade, world market, export, "green course".

JEL classification: F10, O14